

Evden ayrılıp şehre gittiğim gün

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Evden ayrılıp şehre gittiğim gün

Written by: Lesley Koyi, Ursula Natula

Illustrated by: Brian Wambi

Translated by: Leyla Tekül

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

✎ Lesley Koyi, Ursula Natula

👤 Brian Wambi

📄 Leyla Tekül

🗣️ Turkish

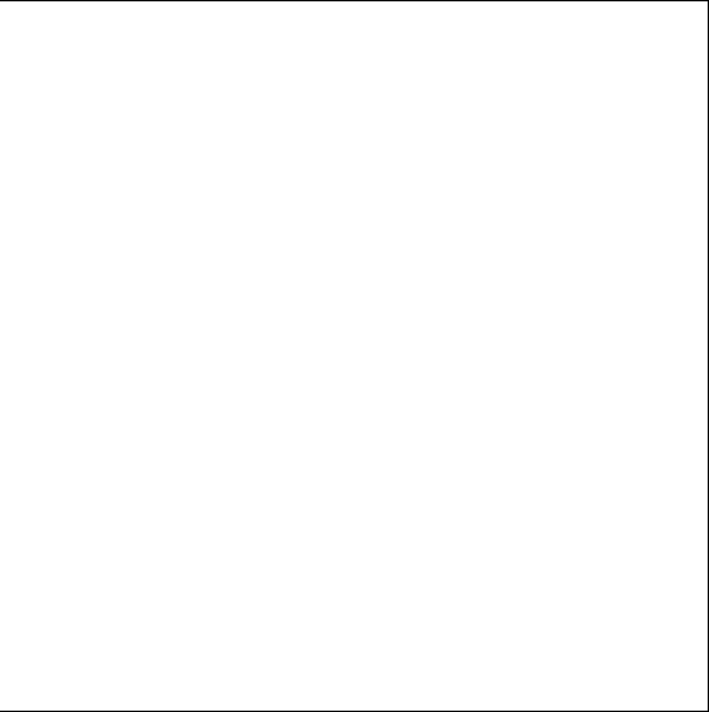
📖 Level 3

(imageless edition)

Köyümdeki küçük otobüs durağı insanlar ve tıklım tıklım dolu otobüslerle dolmuştu. Yerlerde hâlâ yüklenecek bir sürü şey vardı. Muavinler bağırarak otobüslerin gidecekleri yerleri söylüyorlardı.

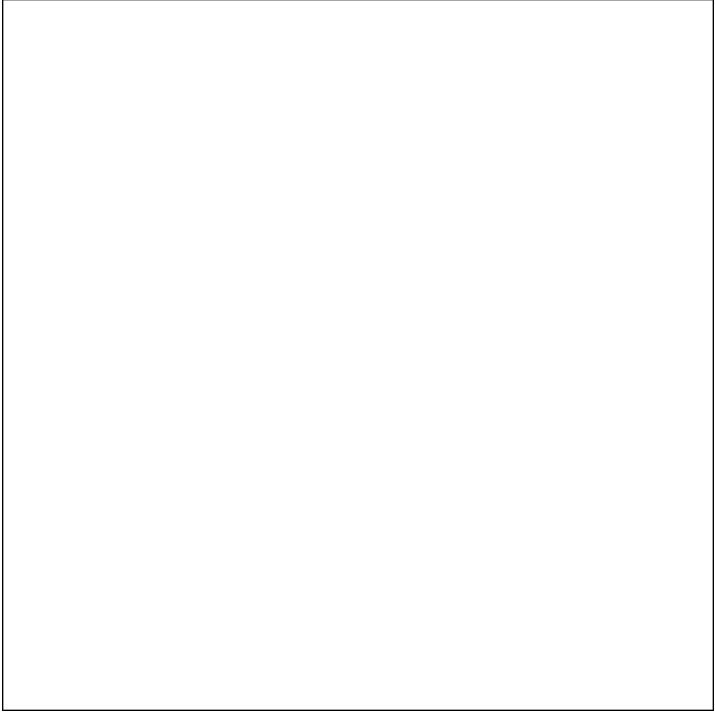
“Şehre gidiyor! Şehre gidiyor! Batıya gidiyooor!” diye bağırdığını duydum bir muavinin. Binmek istediğim otobüs işte bu otobüstü.

Şehir otobüsü dolu olduğu halde insanlar hala itiş kakış binmeye çalışıyordu. Bazıları bavullarını otobüsün altına yerleştiriyordu. Bir kısmı da eşyalarını otobüsün içindeki raflara koyuyordu.

Dönüş yolu için otobüs hızla doluyordu. Az sonra doğuya doğru hareket edecekti. Şimdi benim için en önemli şey amcamın oturduğu yeri aramaya başlamaktı.

Yeni yolcular biletlerini kestirip kalabalık otobüste oturacak yer arıyordu. Çocuklu anneler onların uzun yolculuk için rahatça oturmasına çalışıyordu.

Dokuz saat sonra, bir vurma gürültüsüyle uyandım. Otobüse vurarak köyüme gitmek isteyen yolcuları çağırıyordı. Hemen küçük torbama alıp otobüsten indim.

Ben pencere kenarında bir yere sıkıştım. Yanımda oturan kişi elindeki yeşil naylon torbayı sımsıkı tutuyordu. Ayaklarında sandalet sırtında eski bir palto vardı ve oldukça sinirli görünüyordu.

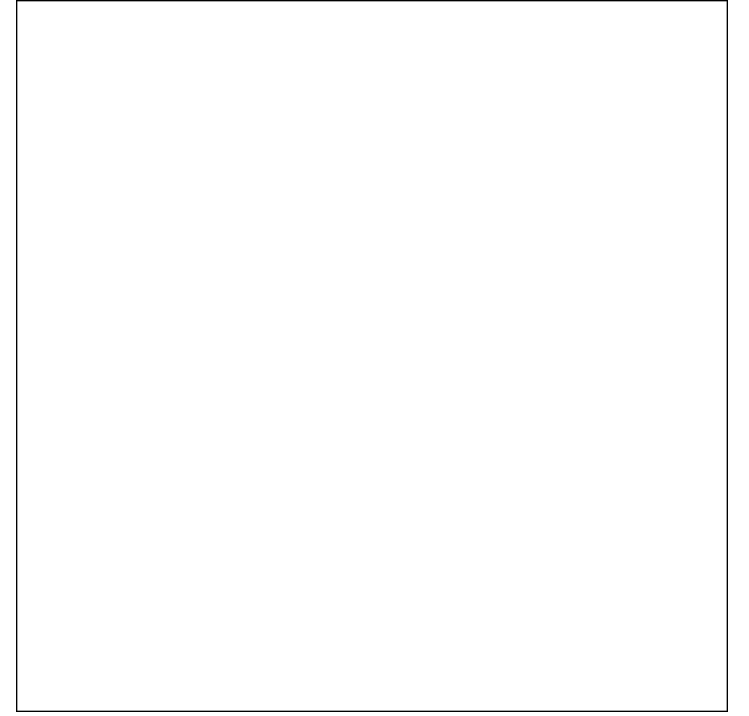
Yol sırasında hep amcamın büyük şehirde oturduğu yerin adını aklımda tutmaya çalıştım. Uykuya dalarken bile onu mırıldanıyordum.

Amma aklım hep köyümde idi. Annem
güvende olacak mıydı? Tavşanlarım yeterli!
para getirecek mıydı? Kardeşim ektiğim
ağaç tohumlarımı sulamayı hatırlayacak
mıydı?

Camdan dışarı baktım ve doğup
büyüdüğüm köyümden ayrıldığımın iyice
farkına vardım. Büyük şehre gidiyordum.

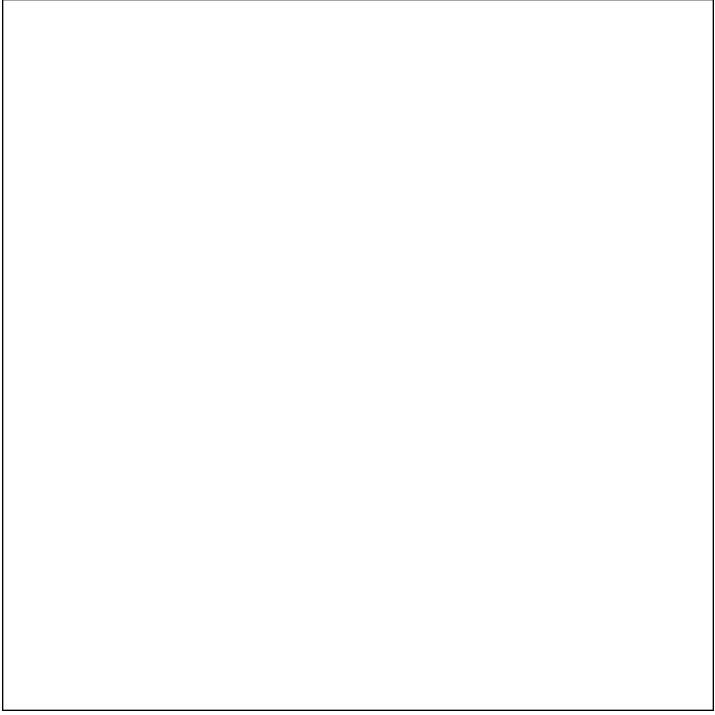

Otobüsün yüklenme işi bitmiş bütün yolcular yerlerine oturmuştu. Bazı satıcılar mallarını satmak için otobüse girmişlerdi. Her biri ne satıyorsa bağıra bağıra pazarlıyordu. Ettikleri laflar çok komikti.

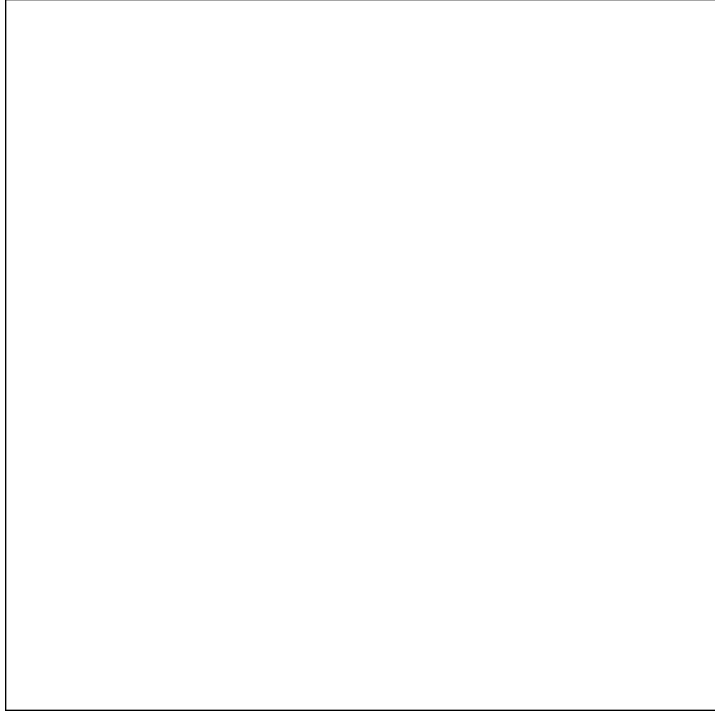

Yolculuk ilerledikçe otobüsün içi iyice sıcaklaştı. Ben de gözlerimi kapatıp uyumaya çalıştım.

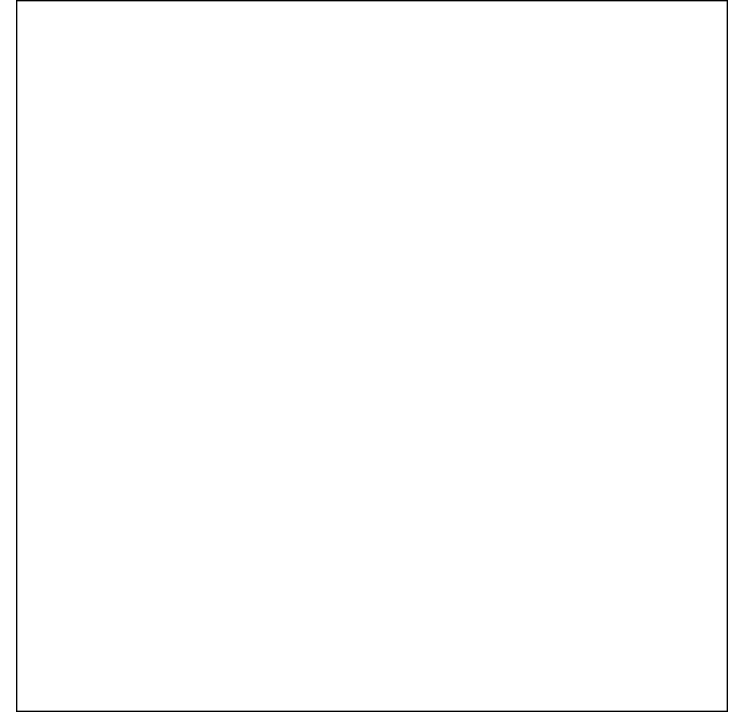
Bir kaç yolicu içecek aldı, diğşerleri utfak
ğerezler alıp yemeğşe başladı. Benim gibi
parası olmayanlar ise sadece onları
izliyordu.

Otobüs duraktan ayrılığında, ben
otobüsten dışarı baktım. Bir daha köyümü
görebilecek miyim diye düşündüm.

Bu işlemler otobüs kalkma işareti olarak korna çalınca kesildi. Muavinler bağırarak satıcıların otobüsten inmesini söylediler.

Satıcılar birbirini ite kaka otobüsten çıktılar. Bir kısmı yolculara para üstü iade etti. Bazıları da son dakikada bir şeyler daha satmaya çalıştılar.